

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 350

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 decembrie 1996

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 91 din 11 septembrie 1996	2-3	1.461. — Hotărâre privind stabilirea cotei majorărilor datorate pentru perioada de amânare și eșalonare la plată a obligațiilor bugetare	7
Decizia nr. 95 din 18 septembrie 1996.....	3-5	1.462. — Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 448/1996 pentru aprobarea repartizării bugetului Consiliului pentru Minoritățile Naționale pe anul 1996	7
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
44. — Ordonanță referitoare la prelungirea aplicării unor măsuri prevăzute la art. 25 alin. (1) și la art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996.....	5	1.463. — Hotărâre privind facilitățile de transport acordate elevilor și studenților în perioada vacanței de Crăciun	8
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.459. — Hotărâre privind numirea în funcția de prefect al județului Teleorman	6	1.464. — Hotărâre privind stabilirea și plata sumelor forfetare ce se plătesc de către Ministerul Învățământului Regiei Autonome „Societatea Națională a Căilor Ferate Române“ și Regiei Autonome de Exploatare a Metroului „Metrorex“ București pentru reducerile cu 50% ale tarifelor pentru transportul pe calea ferată și, respectiv, pentru transportul subteran cu metroul, acordate elevilor și studenților, potrivit legii	8
1.460. — Hotărâre privind alocarea unor fonduri din bugetul de stat pe anul 1996 pentru continuarea și finalizarea lucrărilor la obiectivul de investiții „Reabilitarea centralelor termice CT 65 și CT 2B din municipiul Brașov“.....	6		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 91*)

din 11 septembrie 1996

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
 Mihai Constantinescu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Valer-Vasilie Bică — magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul muncii și ale art. 18 din Legea nr. 1/1970, invocată de Cornea Constantin Florin, recurent contestator în Dosarul nr. 1.432/R/1995 al Curții de Apel Brașov.

Președintele declară ședința deschisă.

La apelul nominal făcut de magistratul-asistent se constată lipsa părților legal citate.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, ca fără obiect, acesta fiind abrogat conform art. 150 alin. (1) din Constituție, și de admitere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. 2 lit. a), b) și c) din Legea nr. 1/1970, acestea fiind contrare prevederilor art. 21 din Constituție.

Președintele completului declară dezbaterile închise.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține:

Prin Încheierea din 21 martie 1996, Curtea de Apel Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul muncii și ale art. 18 din Legea nr. 1/1970, invocată de recurentul contestator Cornea Constantin Florin în Dosarul nr. 1.432/R/1995 al acestei instanțe.

În motivarea excepției se susține că art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul muncii și art. 18 din Legea nr. 1/1970 sunt contrare prevederilor art. 21 din Constituție, care consacră accesul liber la justiție al oricărei persoane.

Instanța apreciază că „excepția este fondată, având în vedere și deciziile Curții Constituționale privind neconstituționalitatea prevederilor art. 175 alin. (1) lit. b) și c) din Codul muncii“.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că „reglementarea cuprinsă în art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul muncii și art. 18 din Legea nr. 1/1970 relevă intenția evidentă a legiuitorului de a sustrage contestațiile împotriva sancțiunilor disciplinare din competența instanțelor judecătorești“ și că din analiza celor două texte rezultă că dispozițiile lor sunt neconstituționale „în funcție de prevederile art. 21 și 125 din Constituție“.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public și având în vedere dispozițiile art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul muncii și ale

art. 18 din Legea nr. 1/1970 raportate la Constituție, precum și prevederile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, care a fost invocată în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, întrucât se contestă constituționalitatea unor dispoziții legale anterioare constituției, pe baza cărora s-au stabilit raporturi după intrarea în vigoare a acesteia.

În ceea ce privește art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 90, pronunțată la 4 octombrie 1995, rămasă definitivă prin nerecurare și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 23 noiembrie 1995, a statuat că art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, fiind contrar dispozițiilor constituționale, este implicit abrogat prin art. 150 alin. (1) din Constituție. Ținând seama de Decizia Curții Constituționale nr. 107 din 2 noiembrie 1994, rămasă definitivă prin nerecurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 februarie 1995, prin care s-a stabilit că o excepție admisă nu mai poate fi reiterată, întrucât textul de lege declarat neconstituțional nu mai poate fi aplicat, rezultă că reiterarea neconstituționalității art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, prin sesizarea de față, este lipsită de obiect.

Legea nr. 1/1970, prin art. 18, stabilește la alin. 1 că „împotriva sancțiunii disciplinare, cel sancționat poate face plângere, în scris, în termen de 15 zile de la comunicarea sancțiunii“ și la alin. 2 că plângerea „se soluționează, în termen de 30 de zile, de către:

a) persoana care ocupă funcția ierarhică imediat superioară celui care a aplicat sancțiunea;

b) organul colectiv de conducere, pentru sancțiunea aplicată de conducătorul unității;

c) organul ierarhic imediat superior, pentru sancțiunea aplicată de organul colectiv de conducere al unității;

d) judecătorii, dacă sancțiunea constă în desfacerea disciplinară a contractului de muncă;“. De asemenea, se prevede la alin. 3 că hotărârile pronunțate sunt definitive.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 excepția de neconstituționalitate nu poate privi decât o dispoziție legală de care depinde judecarea cauzei. Raportând această prevedere legală la conținutul art. 18 din Legea nr. 1/1970, rezultă că în ceea ce privește litera d) a acestui articol, excepția nu este pertinentă. Excepția invocată se întemeiază pe încălcarea principiului constituțional al liberului acces la justiție, or, reglementarea de la lit. d) al art. 18 din Legea nr. 1/1970 privește tocmai posibilitatea adresării instanței judecătorești, iar măsura disciplinară aplicată contestatorului Cornea Constantin Florin, potrivit art. 18, era de competența organului administrativ, cu excluderea jurisdicției instanțelor judecătorești.

Pentru aceleași motive, nici alin. 1 și 3 din art. 18 nu sunt relevante pentru judecarea cauzei, întrucât ele se referă la termenul în care măsura disciplinară poate fi atacată, respectiv la caracterul definitiv al hotărârii date, aspecte ce nu privesc liberul acces la justiție. În consecință, Curtea urmează a se pronunța numai asupra constituționalității prevederilor art. 18 alin. 2 lit. a), b) și c) din Legea nr. 1/1970.

*) Definitivă prin nerecurare.

Raportând dispozițiile art. 18 alin. 2 lit. a), b) și c) din Legea nr. 1/1970 la prevederile Constituției, se constată următoarele:

1. Excluderea de la competența instanțelor judecătorești a contestațiilor privind aplicarea unei sancțiuni disciplinare — alta decât desfacerea contractului individual de muncă — este contrară prevederilor art. 21 din Constituție, potrivit cărora orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor sale legitime, nici o lege neputând îngrădi exercițiul acestui drept.

2. Competența exclusivă stabilită prin art. 18 alin. 2 lit. a), b) și c) este contrară și dispozițiilor art. 125 din Constituție,

Față de cele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 24 alin. (2) și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, invocată de Cornea Constantin Florin în Dosarul nr. 1.432/R/1995 al Curții de Apel Brașov, ca fiind lipsită de obiect.

2. Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. 2 lit. a), b) și c) din Legea nr. 1/1970, ridicată de Cornea Constantin Florin în fața Curții de Apel Brașov, în Dosarul nr. 1.432/R/1995, și constată că acestea sunt abrogate potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 11 septembrie 1996.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 95*)

din 18 septembrie 1996

Costică Bulai	— președinte
Ioan Deleanu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Valer-Vasilie Bică	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, invocată de Buiculescu Maria, contestatoare în dosarele nr. 10.118/1995 și nr. 37/1996 ale Judecătorei Slatina.

Președintele declară ședința deschisă.

La apelul nominal făcut de magistratul-asistent răspunde Buiculescu Maria, lipsă fiind Oficiul de forță de muncă și șomaj — D.M.P.S. Olt-Slatina, legal citat.

Având cuvântul, autoarea excepției de neconstituționalitate cere permisiunea să depună concluzii scrise, aceleași pentru ambele dosare, și prezintă oral conținutul acestora. În esență, arată că „art. 6 din Legea nr. 1/1991, în actuala redactare, contravine dispozițiilor art. 33 și art. 43 din Constituția României“, deoarece, prin încetarea plății ajuto-

conform cărora justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și celelalte instanțe stabilite de lege.

3. Competența organelor administrative nu poate fi asimilată unei proceduri administrativ-jurisdicționale, pentru că nu oferă garanția unei proceduri conforme prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil, a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege. Această reglementare internațională privitoare la drepturile omului are prioritate, în temeiul art. 20 alin. (2) din Constituție, față de reglementarea internă în discuție.

rului de șomaj și prin recuperarea sumelor încasate cu acest titlu de la persoanele care frecventează o formă de școlarizare (liceală, postliceală, universitară, la zi, seral sau fără frecvență), se încalcă „unul din drepturile fundamentale ale omului“, dreptul la învățătură. Ca argument, se invocă Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, care „nu interzice dreptul la învățătură... al persoanelor beneficiare de pensie de invaliditate, indiferent de gradul de invaliditate“.

Reprezentantul Ministerului Public propune conexarea Dosarului nr. 62 C/1996 la Dosarul nr. 61 C/1996, arată că este de acord cu conținutul raportului întocmit de judecătorul-raportor și pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece drepturile prevăzute de art. 32 alin. (1) și art. 43 alin. (2) din Constituție nu sunt încălcate de dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1/1991, dreptul la învățătură și dreptul la ajutor de șomaj fiind drepturi subiective, vocații acordate în condițiile stabilite de legi organice, în speță de Legea nr. 1/1991.

Președintele completului declară dezbaterile închise.

*) Definitivă prin nerecurare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 22 februarie 1996 ale Judecătoria Slatina, județul Olt, pronunțate în dosarele nr. 10.118/1995 și nr. 37/1996, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională.

În ambele cauze excepțiile de neconstituționalitate au fost invocate de contestatoarea Buiculescu Maria, în litigiul acesteia cu Oficiul de forță de muncă și șomaj — D.M.P.S. Olt-Slatina.

Prin ambele încheieri, instanța și-a exprimat opinia că prevederile art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1/1991 sunt constituționale, prin aceste prevederi neîncalcându-se dispozițiile „art. 32 și ale art. 43 alin. (1) și (2) din Constituția României”, așa cum afirmă contestatoarea.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat punctele de vedere ale Camerelor Parlamentului și Guvernului.

Guvernul consideră excepția de neconstituționalitate ca nefundată, întrucât însăși Legea nr. 1/1991, prin prevederile art. 1, precizează ce se înțelege prin șomeri, iar art. 2 din aceeași lege menționează cine poate beneficia de ajutorul de șomaj. De asemenea, art. 3 din lege arată care anume categorii de persoane pot fi asimilate șomerilor și beneficiază de ajutor de integrare profesională. Excepția prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. e) din lege nu încalcă prevederile art. 32 din Constituție, dreptul la învățură fiind asigurat prin învățământul general obligatoriu, prin învățământul liceal și prin cel profesional, prin învățământul superior, precum și prin alte forme de instrucție și de perfecționare. Potrivit aceluiași text constituțional, învățământul de stat este gratuit, în condițiile legii. Art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1/1991 nu încalcă nici dispozițiile art. 43 din Constituție, întrucât pentru elevii din învățământul preuniversitar, precum și pentru cei de la școlile postliceale de stat, învățământul este gratuit. În plus, elevii beneficiază și de alte facilități prevăzute de lege.

Camerele Parlamentului nu și-au comunicat punctele de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile scrise, depuse de autorarea excepției, nota de concluzii trimisă de D.M.P.S. Olt-Slatina, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1/1991 raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, care a fost invocată în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, întrucât, deși se contestă constituționalitatea unor dispoziții legale anterioare Constituției, pe baza acestora s-au stabilit raporturi juridice după intrarea în vigoare a acesteia.

Întrucât în ambele litigii obiectul excepțiilor de neconstituționalitate este același, ele au fost invocate în fața aceleiași instanțe și între aceleași părți, pe temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă, s-a dispus întrunirea celor două pricini, prin conexarea Dosarului nr. 62 C/1996 la Dosarul nr. 61 C/1996.

Potrivit art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 8 ianuarie 1991 și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 14 septembrie 1994,

„absolvenții învățământului liceal care urmează forme superioare de pregătire profesională, indiferent de forma acesteia și de durata ei”, nu beneficiază — cum se precizează la alin. (1) al art. 6 — „de ajutor de șomaj sau de ajutor de integrare profesională”. Aceste prevederi au fost considerate neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 32 și ale art. 43 alin. (1) și (2) din Constituție. Art. 32 din Constituție garantează dreptul la învățură, iar art. 43 alin. (1) și (2) din Constituție are ca obiect de reglementare asigurarea unui nivel de trai decent, inclusiv prin ajutorul de șomaj și prin alte forme de asistență socială prevăzute de lege.

Excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Cât privește încălcarea dispozițiilor art. 32 din Constituție prin faptul că celor care urmează forme superioare de pregătire profesională nu li se mai acordă ajutorul de șomaj, această ipoteză de neconstituționalitate este neîntemeiată sub următoarele aspecte:

a) cu excepția învățământului general care, potrivit art. 32 alin. (1) din Constituție, este „obligatoriu”, celelalte forme de învățământ sunt facultative, așa încât persoana care, dorind să urmeze forme superioare de pregătire profesională, nu solicită încadrarea sa în muncă, nu poate fi îndreptățită la ajutorul de șomaj;

b) potrivit art. 32 alin. (4) din Constituție, „învățământul de stat este gratuit”, neputându-se deci justifica revendicarea ajutorului de șomaj pentru a acoperi astfel eventualele cheltuieli făcute cu școlarizarea. De altfel, în considerarea funcției specifice a ajutorului de șomaj, schimbarea destinației acestuia nici n-ar fi posibilă;

c) în sensul art. 1 din Legea nr. 1/1991 sunt considerate șomeri și beneficiază de ajutorul de șomaj persoanele apte de muncă „ce nu pot fi încadrate din lipsă de locuri disponibile corespunzătoare pregătirii lor”. Art. 32 din Constituție vizează însă o cu totul altă categorie socioprofesională, anume aceea a elevilor și studenților.

În ceea ce privește referirea, în comparație, la prevederile Legii nr. 3/1977, care „nu interzice dreptul la învățură...”, este de observat că nici art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1/1991 nu o face, acesta stabilind doar că absolvenții învățământului liceal care urmează forme superioare de pregătire profesională, indiferent de forma acesteia și de durata ei, nu beneficiază de ajutor de șomaj, ceea ce, în logica celor expuse deja, nu contravine vreunei prevederi constituționale.

Apare, de asemenea, neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1/1991 și prin raportarea acestora la dispozițiile art. 43 din Constituție. Alin. (1) al art. 43 se referă, generic, la obligațiile de mijloace și la cele de rezultat care revin statului, obligații de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent. Prevederile art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1/1991 nu au nici o incidență cu aceste dispoziții constituționale. Alin. (2) al art. 43 din Constituție, referindu-se la unele drepturi pe care le au cetățenii, în contextul măsurilor de protecție socială pentru asigurarea unui nivel de trai decent, precizează între acestea și „ajutorul de șomaj”. Ajutorul de șomaj și alte forme de asistență socială sunt — cum precizează textul constituțional — „prevăzute de lege”. Această precizare nu implică doar menționarea ca atare prin lege a ajutorului de șomaj și a altor forme de asistență socială, ci și reglementarea condițiilor de acordare a acestora. Or, Legea nr. 1/1991 are tocmai un asemenea obiect de reglementare, autoritatea legiuitoare stabilind inclusiv persoanele care nu beneficiază de ajutorul de șomaj. Exceptarea de la acordarea ajutorului de șomaj a

„absolvenților învățământului liceal care urmează forme superioare de pregătire profesională“ nu poate fi considerată o măsură de natură să afecteze „un nivel de trai decent“. Altfel spus și din perspectiva considerentelor deja arătate, calificarea ajutorului de șomaj ca fiind o măsură de natură să asigure un nivel de trai decent pentru elevi și studenți ar fi cu totul nejustificată, elevii și studenții nepuținând fi încadrați în categoria șomerilor.

Pentru considerentele expuse și văzând dispozițiile art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 24 alin. (2) și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Conexarea Dosarului nr. 62 C/1996 la Dosarul nr. 61 C/1996.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, invocată de Buiculescu Maria în dosarele nr. 10.118/1995 și nr. 37/1996 ale Judecătorei Slatina.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 18 septembrie 1996.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Costică Bulai

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ

**referitoare la prelungirea aplicării unor măsuri
prevăzute la art. 25 alin. (1) și la art. 27
din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995
privind reglementarea organizării și finanțării activității
de cercetare-dezvoltare, astfel cum a fost aprobată
și modificată prin Legea nr. 51/1996**

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. d) din Legea nr. 142/1996 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Articol unic. — Termenul prevăzut la art. 25 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996, se prelungește până la data de 30 aprilie 1997, iar termenul prevăzut la art. 27 din ordonanță se prelungește până la data de 30 iunie 1997.

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul cercetării și tehnologiei,

Bujor Bogdan Teodoriu

Ministru de stat,

ministru industriei și comerțului,

Călin Popescu-Tăriceanu

Ministrul învățământului,

Virgil Petrescu

București, 24 decembrie 1996.

Nr. 44.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind numirea în funcția de prefect al județului Teleorman**

În temeiul dispozițiilor art. 106 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată,

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Domnul Liviu Nicolae Dragnea se numește în funcția de prefect al județului Teleorman începând cu data de 23 decembrie 1996.

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea
Secretariatului General
al Guvernului și a Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Remus Opreș

București, 23 decembrie 1996.
Nr. 1.459.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

**privind alocarea unor fonduri din
bugetul de stat pe anul 1996 pentru continuarea
și finalizarea lucrărilor la obiectivul de investiții
„Reabilitarea centralelor termice CT 65 și CT 2B
din municipiul Brașov“**

În temeiul prevederilor art. 20 lit. b) din Legea bugetului de stat pe anul 1996 nr. 29/1996,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea transferurilor din bugetul de stat pentru investiții la județul Brașov cu suma de 1.500 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 1996, pentru continuarea și finalizarea lucrărilor la obiectivul de investiții „Reabilitarea centralelor termice CT 65 și CT 2B din municipiul Brașov“.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat pe anul 1996.

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea
Secretariatului General
al Guvernului și a Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Remus Opreș
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 23 decembrie 1996.
Nr. 1.460.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind stabilirea cotei majorărilor datorate
pentru perioada de amânare și eșalonare la plată a obligațiilor bugetare

În temeiul art. 83 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Cota majorărilor datorate de plători pentru perioada în care, potrivit legii, organele competente au acordat amânări și/sau eșalonări la plată a obligațiilor bugetare este de 0,05% pentru fiecare zi calendaristică a acestei perioade.

Art. 2. — Nu se calculează și nu se datorează majorări pentru sumele reprezentând majorări de întârziere pentru care s-au acordat amânări și/sau eșalonări la plată în baza art. 82 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, precum și pentru obligațiile bugetare amânate și/sau eșalonate la plată ale agenților economici,

pentru care s-a instituit regimul special de supraveghere economico-financiară, în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1995 privind unele măsuri de accelerare a procesului de restructurare a regiilor autonome și a societăților comerciale cu capital majoritar de stat, de întărire a disciplinei financiare și de îmbunătățire a decontărilor în economie, aprobată și modificată prin Legea nr. 119/1995, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată și modificată prin Legea nr. 131/1996.

Art. 3. — Prezenta hotărâre intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 1997.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
 Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 23 decembrie 1996.
 Nr. 1.461.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 448/1996
pentru aprobarea repartizării bugetului Consiliului pentru Minoritățile Naționale pe anul 1996

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 448/1996 pentru aprobarea repartizării bugetului Consiliului pentru Minoritățile Naționale pe anul 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 20 iunie 1996, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„(1) Suma de 3.500.000 mii lei, aprobată pentru sprijinirea activității organizațiilor nepolitice ale cetățenilor aparținând minorităților naționale, se repartizează după cum urmează:

— 3.103.770 mii lei, organizațiilor nepolitice ale cetățenilor aparținând minorităților naționale;

— 90.230 mii lei, la dispoziția Consiliului pentru Minoritățile Naționale, pentru activități neprevăzute;

— 306.000 mii lei, pentru finanțarea de proiecte și programe în cadrul Campaniei europene pentru combaterea rasismului, xenofobiei, antisemitismului și intoleranței, care pot fi realizate și prin intermediul organizațiilor nepolitice ale cetățenilor aparținând minorităților naționale.“

2. Anexa se înlocuiește cu anexa*) la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
 Ministru delegat pe lângă
 primul-ministru pentru minorități naționale,
György Tokay
 Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 23 decembrie 1996.
 Nr. 1.462.

*) Anexa se comunică celor interesați de către Secretariatul General al Guvernului.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind facilitățile de transport acordate elevilor și studenților
în perioada vacanței de Crăciun

În temeiul prevederilor art. 174 alin. (1) și (2) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1996,

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — În perioada vacanței de Crăciun, elevii și studenții beneficiază de tarif redus cu 50% pentru transportul intern auto, naval și feroviar, inclusiv pe trenuri accelerate sau rapide, indiferent de clasă sau de distanță.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministrul învățământului,
Virgil Petrescu
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara
Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu

București, 23 decembrie 1996.
Nr. 1.463.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea și plata sumelor forfetare ce se plătesc de către
Ministerul Învățământului Regiei Autonome „Societatea Națională a Căilor Ferate Române“
și Regiei Autonome de Exploatare a Metroului „Metrorex“ București pentru reducerile cu 50%
ale tarifelor pentru transportul pe calea ferată și, respectiv, pentru transportul subteran cu metroul,
acordate elevilor și studenților, potrivit legii

În temeiul prevederilor art. 174 alin. (1) și (2) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1996,

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 309/1996 privind acordarea de reduceri cu 50% ale tarifelor pentru transportul local în comun, de suprafață și subteran, precum și pentru transportul intern auto, feroviar și naval, de care beneficiază elevii și studenții din învățământul de stat și din învățământul particular acreditat, se aprobă plata din bugetul Ministerului Învățământului pe anul

1996 a sumei de 8.047 milioane lei către Regia Autonomă „Societatea Națională a Căilor Ferate Române“ și, respectiv, a sumei de 463,2 milioane lei către Regia Autonomă de Exploatare a Metroului „Metrorex“ București, sume forfetare care reprezintă cota de 50% din contravaloarea prestațiilor de transport efectuate pentru elevi și studenți.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministrul învățământului,
Virgil Petrescu
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara
Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu

București, 24 decembrie 1996.
Nr. 1.464.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 335.01.11/4028